

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/41/2014
Identifikačné číslo spisu:	7011200951
Dátum vydania rozhodnutia:	04.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7011200951.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Pilcom, s.r.o., so sídlom Učňovská 6, Košice, IČO: 44 844 506, zast. advokátom: JUDr. Martin Breznen, so sídlom Rázusova 1, Košice, proti žalovanému: Daňový úrad Košice, so sídlom Rozvojová 2, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/136/2011-125 zo dňa 27. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/136/2011-125 zo dňa 27. februára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením, v záhlaví ktorého ako predmet konania uviedol konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, zastavil konanie podľa § 250t ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“). Krajský súd zastavenie konania odôvodnil tým, že z obsahu písomného podania advokáta žalobcu zo dňa 30.04.2013 zistil, že ide o návrh na konanie podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. a to predovšetkým s prihliadnutím na navrhovaný výrok doplneného návrhu žalobcu ukladajúci žalovanému znova konať a rozhodnúť.

Žalovaný písomným podaním zo dňa 06.02.2014 doručeným krajskému súdu okrem iného oznámil súdu, že dňa 21.01.2014 boli doručené platobné výmery advokátovi žalobcu a to na základe súdneho rozhodnutia vydaného v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 13C/57/2011, následne potvrdeného Krajským súdom v Košiciach, sp. zn. 1 Co/50/2012-97 zo dňa 9.1.2013. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 151 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň krajský súd poučil žalobcu, že proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca dňa 15.04.2014 v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc

odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že podľa § 204 ods. 2 veta druhá O.s.p., ak rozhodnutie neobsahovalo poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

Uviedol, že napadnuté uznesenie trpí vadami, pre ktoré je toto rozhodnutie zmätočné. Žalobca sa žalobou podanou dňa 03.11.2011 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktorej podstatou bolo, že žalovaný svojím postupom a rozhodnutím ako orgán verejnej správy porušil zákon a znemožnil tak právnomu zástupcovi žalobcu, aby ním podané odvolania proti platobným výmerom žalovaného zo dňa 05.04.2011, sp. zn. 709/230/9701/11/Pac, č. 709/230/9375/11/Pac a č. 709/230/9373/11/Pac mohli byť riadne prejednané, teda že postup a rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorým podané odvolania zamietol ako podané oneskorene bol nezákonný. Keďže podanú žalobu považoval krajský súd za neúplnú, vyzval žalobcu na odstránenie väd, na čo žalobca reagoval podaním zo dňa 30.04.2013 jednoznačne, kde uviedol, že žiada preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy podľa II. hlavy piatej časti O.s.p. a navrhol, aby súd rozhodol tak, že určuje, že postup žalovaného, ktorým tento považoval žalobcom podané odvolania voči platobným výmerom (označeným vyššie) za podané oneskorene za nezákonný. Žalovaný je povinný vo veci znova konať a rozhodnúť. Žalobcovi nie je preto jasné, na základe akej skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že žaloba smeruje proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Žalobca sa nedomáhal, aby mu boli platobné výmery opätovne doručované. Žalobca má za to, že aj poučenie súdu o opravnom prostriedku podľa § 250t ods. 7 O.s.p. je dané nesprávne, súd mal postupovať podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. s teda rozhodnúť podľa § 250j O.s.p., pričom proti takémuto rozhodnutiu je prípustný opravný prostriedok.

III.

Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu a opätovne poukázal na to, že podľa jeho názoru nedoručil žalobca odvolania proti dodatočným platobným výmerom včas. Všetky tri podané odvolania boli doručené priamo žalobcom, nie jeho právnym zástupcom. K zmeškaniu lehoty došlo zo strany žalobcu pričom skutočnosť, že žalovaný spochybnil perfektnosť plných mocí, nemala dopad na poskytovanie právnej pomoci a spoluprácu medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom. So skutočnosťou, že žalobca podal predmetné odvolania po lehote, nemalo žalovaného neuznanie plnej moci žiadnu priamu súvislosť. Žalovaný na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach doručil právnomu zástupcovi žalobcu dodatočné platobné výmery dňa 21.01.2014. Právny zástupca žalobcu však proti týmto dodatočným platobným výmerom odvolanie nepodal.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V prvom rade sa musel Najvyšší súd SR vysporiadať s otázkou prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, nakoľko krajský súd, keďže išlo podľa jeho právneho názoru o konanie podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. proti nečinnosti orgánu verejnej správy, opravný prostriedok proti napadnutému uzneseniu nepripustil (§ 250t ods. 7 O.s.p.). Najvyšší súd ale z obsahu žaloby podanej krajskému súdu dňa 03.11.2011, doplnenej dňa 02.05.2013 zistil, že žalobca sa vlastne domáha preskúmania oznámení žalovaného o zamietnutí odvolaní (celkom troch) zo dňa 13.06.2011 sp. zn. 709/230/20165/11/Pac, 709/230/20071/11/Pac a 709/230/20097/11/Pac. Podstatou žaloby podľa názoru najvyššieho súdu je skutočnosť, že žalovaný neakceptoval podané odvolania žalobcu ako podané oneskorene proti dodatočným platobným výmerom č. 709/230/9701/11/Pac, č. 709/230/9375/11/Pac a č. 709/230/9373/11/Pac, všetky zo dňa 05.04.2011, ide teda v tomto prípade o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí - oznámení o zamietnutí odvolaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Krajský súd teda nesprávne ustálil, že ide o konanie o nečinnosť orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. a tým zároveň nesprávne v napadnutom uznesení poučil o nemožnosti podať opravný prostriedok.

Podľa § 204 ods. 2 veta druhá O.s.p., ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

Najvyšší súd SR dospel k právnomu záveru, že predmetná žaloba je podaná podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. K tomuto je potrebné zdôrazniť, že každé podanie je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu. Odvolací súd musel prisvedčiť žalobcovi, že obsahom žaloby, aj napriek nie celkom zrozumiteľnému petitu žaloby má byť preskúmanie včasnosti podaných odvolaní proti dodatočným platobným výmerom. Žalobca v žalobe označil dodatočné platobné výmery a taktiež podané odvolania proti nim a uvedené pripojil aj ako prílohu k žalobe.

Krajský súd teda nesprávne právne posúdil, že žaloba v zmysle jej doplnenia je podaná podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p., pretože žalobca nikde v žalobe ani v jej doplnení vôbec nespomína, že sa domáha doručenia dodatočných platobných výmerov (tak ako to ustálil krajský súd).

Dôsledkom uvedeného pochybenia zo strany krajského súdu je odňatie možnosti žalobcovi konať pred súdom, keď nemohol uplatniť procesné práva, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok na ochranu jeho práv vyplývajúcich z hmotnoprávneho predpisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že aj oznámenia žalovaného o zamietnutí odvolaní sa považujú v súlade s aktuálnou judikatúrou najvyššieho súdu za rozhodnutia, ktoré tvoria spôsobilý predmet súdneho prieskumu (napr. rozsudok sp. značka 4Sžf/1/2014). V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 248 O.s.p.). Uvedené ustanovenie je súčasne dôležitou interpretačnou pomôckou, pretože výnimky z aplikácie Ústavy Slovenskej republiky, i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne, ale reštriktívne.

V prípade pochybností nie je vadou konania, ak súd reštriktívnym výkladom ustanovenia § 248 písm. a/ O.s.p. poskytol účastníkovi súdnu ochranu v súlade s čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/56/2008).

Podľa ustálenej judikatúry - nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri k tomu bližšie nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 37/95, II. ÚS 50/01, I. ÚS 52/02, III. ÚS 183/2003: PL. ÚS 21/08, I. ÚS 354/08) a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/29/2010, ZSP 5/2011, či uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/5/2011) môžu byť predmetom preskúmania súdom aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia, alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy.

V danom prípade je potrebné uviesť, že oznámenia o vybavení oneskorených odvolaní bez ohľadu na ich formu, treba považovať za procesný úkon správneho orgánu, ktorého obsah má autoritatívny vzťah k jeho adresátovi (žalobcovi), a že správny orgán v tomto prípade vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie iba v pozícii oznamovateľa.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v

Košiciach č. k. 6S/136/2011-125 zo dňa 27. februára 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu prejednať vec podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. a to následne potom, ako preverí splnenie procesných podmienok konania (§ 247 ods. 2 O.s.p.) ustáli u žalobcu opakované, ktoré rozhodnutia žiada preskúmať, či platobné výmery alebo oznámenia správcu dane o zamietnutí odvolania.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.